"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ଭିକାରୀରୁ ରାଜକୁମାର ହେବାର ଆଧାର ହେଲା ପବିତ୍ରତା, ପବିତ୍ର ହେଲେ ହିଁ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆର ରାଜ୍ୟ ଭାଗ୍ୟ ମିଳିଥାଏ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ**:-** ଏହି ପାଠଶାଳାର କେଉଁ ପାଠ ତୁମକୁ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା କରିଦେଉଛି**?**

ଉତ୍ତର**:-** ତୁମେ ଏହି ପାଠଶାଳାରେ ପ୍ରତ୍ୟହ ପାଠ ପଢୁଛ ଯେ ମୁଁ ଶରୀର ନୁହେଁ ଆତ୍ମା । ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ହେଲେ ହିଁ ତୁମେ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା, ନରରୁ ନାରାୟଣ ହୋଇଯାଉଛ । ବର୍ତ୍ତମାନ ମନୁଷ୍ୟ ସମସ୍ତେ ପୂଜାରୀ ଅର୍ଥାତ୍ ପତିତ ଦେହ-ଅଭିମାନୀ ଅଟନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ପତିତ-ପାବନ ବାବାଙ୍କୁ ଡାକିବାରେ ଲାଗିଛନ୍ତି ।

ଗୀତ**:-** ଛୋଡ ଭି ଦେ ଆକାଶ ସିଂହାସନ....

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଓମ୍ ଶାନ୍ତି କିଏ କହିଲେ**?** କେଉଁ ପିଲାମାନେ**?** ଆତ୍ମାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି କାହାର ଆତ୍ମା କହିଲା**?** ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା କହିଲେ । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ଏହା ମନୁଷ୍ୟର ଆତ୍ମା କହି ନାହିଁ, ଏହା ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ଶିବ କହିଛନ୍ତି । ସେ ସମସ୍ତଙ୍କର ପିତା ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ଅଟନ୍ତି । ଏବେ ଗୀତରେ ଶୁଣିଲ ଯେ ଭାରତ ଉପରେ ବହୁତ ମାୟାର ପରଛାୟା ପଡୁଛି । ସମସ୍ତେ ବହୁତ ପତିତ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ଡାକୁଛନ୍ତି, ହେ ପତିତ-ପାବନ ପୁଣି ଥରେ, ପବିତ୍ର କରାଇବା ପାଇଁ ଆସ । ଆତ୍ମା ହିଁ ନିଜର ପିତାଙ୍କୁ ଡାକୁଛି, ଯାହାଙ୍କୁ ଭଗବାନ କହୁଛନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ସେ ହିଁ ପତିତ-ପାବନ ଅଟନ୍ତି । ଜଣଙ୍କର ହିଁ ମହିମା ହୋଇଥାଏ । ସେ ହେଉଛନ୍ତି ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ବେହଦର ପିତା । ଏଠାରେ ସମସ୍ତେ ପତିତ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ଡାକୁଛନ୍ତି - ହେ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା । ସେ ହିଁ ଜ୍ଞାନର ସାଗର, ପତିତ-ପାବନ ଅଟନ୍ତି । ସେ ପିତା ଓ ଶିକ୍ଷକ ଉଭୟ ଅଟନ୍ତି କାହିଁକି ନା ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଅଟନ୍ତି, ବିଶ୍□ର ଅଧିକାରୀ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ସମସ୍ତ ବେଦ, ଶାସ୍ତ୍ର, ଗ୍ରନ୍ଥକୁ ଜାଣିଲାବାଲା ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ହିଁ କୁହାଯାଉଛି । ଏହି ସମୟରେ ସମସ୍ତେ ପାରଲୌକିକ ପିତାଙ୍କୁ ଡାକୁଛନ୍ତି କାହିଁକି ନା ଦୁଃଖୀ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି - ଈଶ୍□ର ପିତା । ତାଙ୍କର ନାମ ମଧ୍ୟ ଦରକାର ନା । ତାଙ୍କର ନାମର ଗାୟନ ହେଉଛି ଶିବବାବା । ସିଏ ହିଁ ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ଜ୍ଞାନର ସାଗର, ସୁଖର ସାଗର, ଶାନ୍ତିର ସାଗର ଅଟନ୍ତି । ଏହି ମନୁଷ୍ୟର ଆତ୍ମା ନିଜ ପିତାର ମହିମା କରୁଛି । ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ଆତ୍ମା କାହାର**?** ପରମପିତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କର । ସେ ହେଉଛନ୍ତି ପରମଆତ୍ମା, ପତିତ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ତାଙ୍କୁ ୟାଦ କରୁଛନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଯେବେ ପବିତ୍ର ଭାରତ ଥିଲା, ଦେବୀ-ଦେବତାମାନଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା ସେତେବେଳେ କେହି ପତିତ ନଥିଲେ । ଏହା ହେଉଛି ତମୋପ୍ରଧାନ ଦୁନିଆ ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଦୁନିଆରେ ଯେଉଁ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ରହୁଛନ୍ତି ସବୁ ପାପ ଆତ୍ମା ଅଟନ୍ତି । ଏହି ଭାରତ ପାବନ ଥିଲା ପୁଣି ପତିତ ହୋଇଯାଇଛି । କଳିଯୁଗରେ ସମସ୍ତେ ପତିତ ଅଟନ୍ତି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଜ୍ଞାନର ସାଗର,ପତିତ ପାବନ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ପରମଧାମରୁ ଆସି ଆମକୁ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି, ତେବେ ତାଙ୍କୁ ଶରୀର ତ ନିଶ୍ଚୟ ଦରକାର ନା । ଏହି କଥା କୌଣସି ଶାସ୍ତ୍ରରେ ନାହିଁ । ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଯିଏକି ବିଶ୍□ର ଅଧିକାରୀ ଅଟନ୍ତି, ସିଏ ହିଁ ସବୁ କିଛି ଜାଣିଛନ୍ତି । ଭାରତରେ ଚିତ୍ର ମଧ୍ୟ ରହିଛି ଯେ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ନାଭିରୁ ବ୍ରହ୍ମା ବାହାରିଲେ, ତାଙ୍କ ହାତରେ ଶାସ୍ତ୍ର ଦିଆଯାଇଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ବିଷ୍ଣୁ କୌଣସି ଶାସ୍ତ୍ରର ସାର ଶୁଣାଉନାହାଁନ୍ତି । ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ଜ୍ଞାନର ସାଗର ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ସବୁ ଶାସ୍ତ୍ରଗୁଡିକର ସାର ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମା, ବିଷ୍ଣୁ, ଶଙ୍କରଙ୍କର ମଧ୍ୟ ସେ ରଚୟିତା ଅଟନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ ଅଥବା ବିଷ୍ଣୁଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନର ସାଗର କୁହାଯିବନାହିଁ । ଶଙ୍କରଙ୍କର କଥା ତ ଛାଡିଦିଅ । ଏବେ ଜ୍ଞାନର ସାଗର କିଏ**?** ନିରାକାର ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ପରମାତ୍ମା ହିଁ ପତିତ-ପାବନ ଅଟନ୍ତି । ଏହି ମହିମା ହେଉଛି ସେହି ପରମପିତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କର । ଏଠାରେ ବି ଆତ୍ମାର ହିଁ ମହିମା ହେଉଛି । ଆତ୍ମା ହିଁ ଶରୀର ଦ୍□ାରା କହୁଛି - ମୁଁ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି, ମୁଁ ବାରିଷ୍ଟର, ମୁଁ ଅମୁକ ମନ୍ତ୍ରୀ । ଆତ୍ମା ହିଁ ପଦବୀ ନେଇଥାଏ । ଶରୀର ଦ୍□ାରା ଆତ୍ମା କହିଥାଏ ମୁଁ ଗୋଟିଏ ଶରୀର ଛାଡି ଅନ୍ୟ ଶରୀର ନେଉଛି । ଏହି

ସମୟରେ ବାବା ଆସି, କହୁଛନ୍ତି ପିଲାମାନେ ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ହୁଅ । ମୁଁ ତୁମର ପିତା ଆସିଛି - ତୁମକୁ ପାଠ ପଢାଇବା ପାଇଁ । ଏହା ପାଠଶାଳା ଅଟେ - ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା, ନରରୁ ନାରାୟଣ, ନାରୀରୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ହେବା ପାଇଁ । ବାବାଙ୍କୁ ସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ ଡାକୁଛନ୍ତି, ହେ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା... ଏବେ ନିରାକାରୀ ଦୁନିଆରୁ ସାକାରୀ ଦୁନିଆକୁ ଆସ । ରୂପ ବଦଳାଅ । ତୁମେ ନିରାକାରୀ ଆତ୍ମାମାନେ ଯେବେ ଶରୀରରେ ଆସୁଛ ତେବେ ଗର୍ଭରେ ଆସୁଛ, ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେଉଛ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ତୁମେ ୮୪ ଜନ୍ମ ଗର୍ଭରୁ ନେଇଛ । ଗୋଟିଏ ଶରୀର ଛାଡି ପୁଣି ଗର୍ଭକୁ ଯାଉଛ, ଏହିପରି ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଉଛ । ମୁଁ ତ ଗର୍ଭରେ ଆସୁନାହିଁ । ଭାରତବାସୀ ଅସଲରେ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ଥିଲେ । ପୁଣି ସିଢିରେ ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇଲେ, କ୍ଷତ୍ରିୟ ବର୍ଣ୍ଣରେ ପୁଣି ବୈଶ୍ୟ, ଶୂଦ୍ର ବର୍ଣ୍ଣରେ ଏହିପରି କଳା କମ୍ ହୋଇଯାଇଛି । ଭାରତ ୧୬ କଳା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା ପୁଣି ୧୪ କଳା ହେଲା । ଭାରତବାସୀ ନିଜର ଜନ୍ମକୁ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ୮୪ଜନ୍ମ ଭାରତବାସୀ ହିଁ ନେଉଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଉନାହାଁନ୍ତି । ତୁମେ ସ୍□ଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ହୋଇଛ, ଏହା ଜ୍ଞାନର କଥା । ସ୍□ଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ହେବା ଦ୍□ାରା ତୁମେ ସ୍□ର୍ଗର ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ମହାରାଜା ହେଉଛ । ତୁମେ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣିଛ ଆମେ ଏଠାକୁ ପତିତରୁ ପବିତ୍ର ହେବା ପାଇଁ ଆସିଛୁ । ଏହା ହେଲା ପତିତ ଦୁନିଆ । ପତିତ-ପାବନ, ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦ୍‌ଗତି ଦାତା ତ ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ହିଁ ସମସ୍ତେ ଡାକୁଛନ୍ତି । ସମସ୍ତେ ବାବାଙ୍କୁ ୟାଦ କରୁଛନ୍ତି, ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ନୁହେଁ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଗୀତା ଶୁଣାଇ ନ ଥିଲେ । ଗୀତା ହେଉଛି ସର୍ବ ଶାସ୍ତ୍ର ଶିରୋମଣୀ । ଭାରତର ଗୀତା କେଉଁ ଧର୍ମର ଶାସ୍ତ୍ର ଅଟେ? ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର । କିଏ ଗୀତା ଶୁଣାଇଥିଲେ? ରାଜଯୋଗ କିଏ ଶିଖାଇଥିଲେ? ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ପତିତ-ପାବନ ବାବା । ତୁମର ଆତ୍ମା ଯିଏକି ନିରାକାର ଥିଲା, ସେ ଏବେ ସାକାର ଶରୀର ଧାରଣ କରିଛି । ସାକାର ମନୁଷ୍ୟକୁ କେବେ ଭଗବାନ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ଯଦିଓ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ଅଛନ୍ତି, ତେବେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ଭଗବାନ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ଏହା ତ ଉପାଧି ଦିଆଯାଉଛି । କାଇଦା ଅନୁସାରେ ଭଗବାନ ଜଣେ । ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ହେଉଛନ୍ତି ଜଣେ । ବାକି ସେମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ଦେବତା । ଏହା ୫ ହଜାର ବର୍ଷର କଥା । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଥିଲା, ତାଙ୍କୁ ମହାରାଜା ମହାରାଣୀ କୁହାଯାଉଥିଲା । ଭଗବାନ ମହାରାଜା ହେଉ ନାହାଁନ୍ତି । ସିଏ ହିଁ ଆସି ଭାରତବାସୀମାନଙ୍କୁ ଏହିପରି ଦେବୀ ଦେବତା କରାଉଛନ୍ତି । ଏବେ ତ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର କେହି ହେଲେ ନାହାଁନ୍ତି । ଏହାକୁ ରାବଣ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ କୁହାଯାଉଛି କାହିଁକି ନା ଏହା ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ଅଟେ । ରାବଣକୁ ବର୍ଷ ବର୍ଷ ଧରି ଜଳାଇ ଆସୁଛନ୍ତି କାହିଁକି ନା ସେ ପୁରୁଣା ଶତ୍ରୁ କିନ୍ତୁ ଏକଥା ଭାରତବାସୀମାନେ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ଶାସ୍ତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣନା ନାହିଁ ଯେ ରାବଣ କିଏ । ରାବଣର ୧୦ଟି ମୁଣ୍ଡ କାହିଁକି ଦେଖାଉଛନ୍ତି । ଏହି କଥାକୁ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝିବାକୁ ହେବ । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ତ ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ପଥରବୁଦ୍ଧି ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ପାରସବୁଦ୍ଧି ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ଆଦିଙ୍କୁ କୁହାଯିବ । ସେଠାରେ ପାରସନାଥ, ପାରସନାଥିନୀଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା । ଯଥା ରାଜା-ରାଣୀ ତଥା ପ୍ରଜା ଥିଲେ । ଭାରତ ପରି ସୁଖଧାମ ଆଉ କୌଣସି ରାଷ୍ଟ୍ର ହେବ ନାହିଁ । ଯେବେ ଭାରତ ସ୍□ର୍ଗ ଥିଲା, ସେତେବେଳେ କୌଣସି ରୋଗ, ଦୁଃଖ ନଥିଲା । ତେଣୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁଖ ଥିଲା । ଗାୟନ କରାଯାଏ - ଈଶ୍□ରଙ୍କର ମହିମା ଅପରମଅପାର । ସେହିପରି ଭାରତର ମହିମା ମଧ୍ୟ ଅପରମଅପାର ଅଟେ । ତେଣୁ ସମସ୍ତର ଆଧାର ପବିତ୍ରତା ଉପରେ ରହିଛି । ସେଥିପାଇଁ ଡାକୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ, କାହିଁକି ନା ସମସ୍ତେ ପତିତ ଅଟନ୍ତି । ଏଠାରେ ଶାନ୍ତି ନାହିଁ କି ସମୃଦ୍ଧି ମଧ୍ୟ ନାହିଁ । ଏବେ ତୁମେ ବୁଝୁଛ - ଆମେ ଭାରତବାସୀ ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ ଦେବୀ-ଦେବତା ଥିଲେ, ପୁଣି ଧିରେ ଧିରେ ପତିତ ହୋଇଯାଇଛୁ । ଏହାକୁ ମୃତ୍ୟୁଲୋକ କୁହାଯାଏ । ଏଥିରେ ନିଆଁ ଲାଗିଯିବ । ଏହା ହେଉଛି ଶିବ ଜ୍ଞାନ ଯଜ୍ଞ । ରୁଦ୍ର ଜ୍ଞାନ ଯଜ୍ଞ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ତ ବହୁତ ନାମ ରଖିଦେଇଛନ୍ତି । ଯେଉଁଠାରେ ଶିବଙ୍କ ମୂର୍ତ୍ତି ଦେଖୁଛନ୍ତି, ଅନେକ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ନାମ ରଖିଦେଇଛନ୍ତି । ଜଣଙ୍କର ହିଁ ଅନେକ ନାମରେ ମନ୍ଦିର ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ବାବା ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ଜ୍ଞାନ, ଭକ୍ତି, ବୈରାଗ୍ୟ । ଏବେ ଭକ୍ତି ପୂରା ହେଉଛି, ତୁମର ଭକ୍ତିରୁ ବୈରାଗ୍ୟ ଆସୁଛି ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ପ୍ରତି ବୈରାଗ୍ୟ ଆସୁଛି । ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ବିନାଶ ହୋଇଯିବ ।

ପିଲାମାନେ ପଚାରୁଛନ୍ତି ବାବା ଆମେ ପତିତରୁ ପବିତ୍ର କିପରି ହେବୁ । ଅନେକ ନୂଆ ଆତ୍ମା ଆସିଲେ ତାଙ୍କୁ କ୍ଲାସରେ ବସିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଏନାହିଁ । ଯେପରି କଲେଜରେ କେହି ନୂଆ ଯାଇ ବସିଲେ କିଛି ବି ପାଠ ବୁଝିପାରିବେନାହିଁ । ସେହିପରି କେହି ହେଲେ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି - ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା କିପରି ହେଉଛନ୍ତି । ଯେଉଁ

ମନୁଷ୍ୟମାନେ ପତିତ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି, ସେହିମାନେ ହିଁ ପବିତ୍ର ହେଉଛନ୍ତି । ଏହି ସମୟରେ ଭାରତ ମଧ୍ୟ ଗରୀବ ହୋଇଯାଇଛି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଭାରତ ରାଜକୁମାର ଅର୍ଥାତ୍ ଧନବାନ୍ ଥିଲା । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ସତ୍ୟଯୁଗର ପ୍ରଥମ ନମ୍ବର ରାଜକୁମାର ଥିଲେ । ତାଙ୍କ ପାଖରେ ସବୁ ଗୁଣ ରହିଥାଏ । ସେହି ରାଜ୍ୟକୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ରାଜ୍ୟ କୁହାଯିବ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ରାଜକୁମାର ଏବଂ ରାଧା ରାଜକୁମାରୀ ଥିଲେ । ରାଜକୁମାର ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କର ହିଁ ମହିମା ଗାୟନ କରାଯାଉଛି - ସର୍ବଗୁଣ ସମ୍ପନ୍ନ, ୧୬ କଳା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ.... । ସିଏ କୌଣସି ଗୀତା ଶୁଣାଇ ନ ଥିଲେ । ସିଏ ତ ସତ୍ୟଯୁଗର ରାଜକୁମାର ଥିଲେ । ସେ ପତିତ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରାଇବା ପାଇଁ ଗୀତା ପାଠ ଶୁଣାଇବେ, ଏକଥା ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହି ସବୁ ଶାସ୍ତ୍ର ହେଲା ଭକ୍ତିମାର୍ଗର । ଶାସ୍ତ୍ରଗୁଡିକର କେତେ ମହିମା ରହିଛି । ଭକ୍ତିମାର୍ଗର କୌଣସି ଶାସ୍ତ୍ର, ଚିତ୍ର ଆଦି ସତ୍ୟଯୁଗରେ ରହିବ ନାହିଁ । ସେଠାରେ ତ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ଜ୍ଞାନର ପ୍ରାଲବ୍ଧ ରହିଛି । ପୁଣି ଥରେ ଆମେ ସତ୍ୟଯୁଗର ରାଜଭାଗ୍ୟ ନେଉଛୁ । ଭାରତବାସୀ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ଥିଲେ ଆଉ କୌଣସି ବିଭାଜନ ଆଦି ନଥିଲା । ଏହା ୫ ହଜାର ବର୍ଷର କଥା । ଏବେ କଳିଯୁଗର ଶେଷ ସମୟ ଅଟେ ନା । ବିନାଶ ସମ୍ମୁଖରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ । ଭଗବାନ ଏହି ଜ୍ଞାନ ଯଜ୍ଞ ରଚନା କରିଛନ୍ତି । ପତିତ କଳିଯୁଗକୁ ପବିତ୍ର ସତ୍ୟଯୁଗ କରିବା ପାଇଁ, ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ପତିତ ଦୁନିଆର ବିନାଶ ହେବ । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ଯେ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା, ତାହା ଏବେ ଶିବବାବା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍□ାରା କରାଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ଏବେ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହେଉଛ । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ସ୍ଥାପନା କରାଉଛନ୍ତି । ସେ ତ ହେଲେ ପ୍ରଜାପିତା, ତାଙ୍କର ହିଁ ସମସ୍ତେ ସନ୍ତାନ । ବାସ୍ତବରେ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ହିଁ ସ୍□ର୍ଗର ସ୍ଥାପନ ହୋଇଥିଲା । ଆଜିଠାରୁ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ସଂଗମଯୁଗରେ ଆସିଥିଲି - ତୁମକୁ ଏହି ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଇବା ପାଇଁ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ନୁହଁନ୍ତି, ମୁଁ ଆସିଥିଲି । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ପତିତ ଦୁନିଆକୁ ଆସିପାରିବେ ନାହିଁ । ବାବା ହିଁ ଆସୁଛନ୍ତି । ସିଏ ହିଁ ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦ୍ଗତି ଦାତା । ମନୁଷ୍ୟ, ମନୁଷ୍ୟକୁ ସଦ୍ଗତି ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ । ସମସ୍ତେ ଜଣଙ୍କୁ ହିଁ ୟାଦ କରୁଛନ୍ତି । ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା କେଉଁଠି ରହୁଛନ୍ତି? ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ସେ ପରମଧାମରେ ରହୁଛନ୍ତି । ତାହା ହେଲା ବ୍ରହ୍ମମହତତ୍□ । ସେଠାରେ ଆତ୍ମାମାନେ ପବିତ୍ର ରହିଥା'ନ୍ତି, ଯେପରି ମହାତ୍ମାମାନେ ଅଟନ୍ତି । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ମହାନ ଆତ୍ମା, ପତିତ ଆତ୍ମା ବୋଲି କହିଥାନ୍ତି ନା । ବାସ୍ତବରେ ଏଠାରେ ମହାନ୍ ଆତ୍ମା ଜଣେ ହେଲେ ବି ନାହାଁନ୍ତି । ଆତ୍ମାକୁ ହିଁ ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଯୋଗ ଦ୍□ାରା ପବିତ୍ର ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହେବାକୁ ପଡିବ, ପାଣି ଦ୍□ାରା ନୁହେଁ । ଆତ୍ମା ହିଁ ପତିତ ହୋଇଯାଇଛି । ଆତ୍ମାରେ ହିଁ ଖାଦ ମିଶିଛି । ଆତ୍ମା ହିଁ ସୁନା, ରୂପା, ତମ୍ବା, ଲୁହା ହେଉଛି । ଏବେ ଆତ୍ମାମାନେ ଯାହାକି ପତିତ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କିଏ କରାଇବ! ପରମପିତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ବିନା ଆଉ କେହି କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ବାବା ହିଁ ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି ମୋତେ ମନେ ପକାଅ, ତେବେ ତୁମର ପାପ ଭସ୍ମ ହୋଇଯିବ । ଯେତେ ମନେ ପକାଇବ ସେତେ ପତିତରୁ ପବିତ୍ର ହୋଇଯିବ । ଏଥିରେ ହିଁ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ହେବ । ବୁଦ୍ଧିରେ ତ ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ ରହିଛି । ଏହି ଚକ୍ର କିପରି ଘୁରୁଛି, ଆମେ ୮୪ ଜନ୍ମ କିପରି ନେଉଛୁ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ କେତେ ସମୟ ରାଜ୍ୟ ଚାଲୁଛି, ପୁଣି ରାବଣ କିପରି ଆସୁଛି! ରାବଣ କିଏ! ଏକଥା ମଧ୍ୟ କେହି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । କେବେଠାରୁ ରାବଣକୁ ଜଳାଇ ଆସୁଛନ୍ତି, ଏକଥା ମଧ୍ୟ କେହି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଷ ଜଳାଉଛନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଜଳାଇବେ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ହିଁ ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ଚାଲିଛି । ରାମରାଜ୍ୟ ତ କେହି ସ୍ଥାପନ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଏହା ତ ବାବାଙ୍କର ହିଁ କାମ । ପତିତ ମନୁଷ୍ୟ ତ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ସବୁ ବିନାଶ ହୋଇଯିବେ । ଏହି ପତିତ ଦୁନିଆ ହିଁ ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଜଣେ ହେଲେ ବି ଡାକିବେ ନାହିଁ ଯେ ହେ ପତିତ-ପାବନ ଆସ । ତାହା ତ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆ ଅଟେ ନା । ତୁମେ ଏବେ ଜାଣୁଛ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କୁ ସ୍□ର୍ଗର ମାଲିକ କିଏ କରାଇଲେ । ପୁଣି ଏମାନେ ୮୪ ଜନ୍ମ କିପରି ନେଲେ । ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ଆତ୍ମାମାନେ ହିଁ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଉଛନ୍ତି । ସେହିମାନେ ହିଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଶୂଦ୍ରବଂଶୀ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ଏବେ ପୁଣି ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ବଂଶୀ ହେଉଛ । ଏବେ ତୁମେ ହେଲ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଚୁଟୀ (ସର୍ବୋଚ୍ଚ) । ଏହା ହେଉଛି ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ଚୁଟୀ । ବ୍ରହ୍ମା ମୁଖ ବଂଶାବଳୀ ବ୍ରାହ୍ମଣ କୁଳ ଭୂଷଣ । ଏବେ ତୁମେ ଶିବବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ମଧ୍ୟ ଅଟ । ପୌତ୍ର-ପୌତ୍ରୀ (ନାତି-ନାତୁଣୀ) ମଧ୍ୟ ଅଟ । ଶିବବଂଶୀ ପୁଣି ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର-କୁମାରୀ ଅଟ । ତୁମକୁ ଜେଜେବାପାଙ୍କ ଠାରୁ ବର୍ସା ମିଳୁଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ମୋତେ ନିରନ୍ତର ସ୍ମରଣ କର । ପବିତ୍ର ହେଲେ ତ ତୁମେ ମୋ ପାଖକୁ ମୁକ୍ତିଧାମକୁ ଆସିଯିବ । ଯେଉଁମାନେ କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ବୁଝିଥିଲେ, ସେହିମାନେ ହିଁ ଏହି କଥାକୁ ବୁଝିପାରିବେ । ଏମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା

ତ ହଜାର ହଜାର ଅଟେ । କେହି କେହି ପଚାରୁଛନ୍ତି, କେତେ ବି.କେ. ଅଛନ୍ତି? କୁହ, ହଜାର ହଜାର ସଂଖ୍ୟାରେ ଅଛନ୍ତି । ଏହି ଦୈବୀ ବୃକ୍ଷର ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ ଚାଲିଛି । ଏବେ ପୁନର୍ବାର ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମର ଚାରା ଲାଗୁଛି । କାହିଁକି ନା ଦେବତା ଧର୍ମ ନାହିଁ । ସମସ୍ତେ ନିଜକୁ ହିନ୍ଦୁ ବୋଲାଉଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟ ଧର୍ମକୁ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ପୁଣି ସମସ୍ତେ ବାହାରି ଆସିବେ, ଆସି ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି (ବର୍ସା) ନେବେ । ତୁମେ ଆସିଛ ବେହଦ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ବେହଦ ସୁଖର ବର୍ସା ପାଇବା ପାଇଁ ଅର୍ଥାତ୍ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହେବା ପାଇଁ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ପତିତରୁ ପବିତ୍ର ହେବା ପାଇଁ ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଯୋଗରେ ମଜବୁତ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଆତ୍ମାରେ ଯେଉଁ ବିକାରର ଖାଦ ମିଶିଛି, ତାକୁ ଯାଦର ମେହନତ ଦ୍□ାରା ବାହାର କରିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ଆମେ ବ୍ରହ୍ମା ମୁଖ ବଂଶାବଳୀ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଚୁଟୀ (ଶ୍ରେଷ୍ଠ) ଏହି ନିଶାରେ ରହିବାକୁ ହେବ । ବ୍ରାହ୍ମଣ ହିଁ ବର୍ସାର ଅଧିକାରୀ ଅଟନ୍ତି କାହିଁକି ନା ଶିବବାବାଙ୍କର ପୌତ୍ର (ନାତି) ଅଟନ୍ତି ।

ବରଦାନ**:-** ନିଜର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ମନୋବୃତ୍ତି ଦ୍□ାରା ପତିତ ବାତାବରଣକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରୁଥିବା ମାଷ୍ଟର ପତିତପାବନୀ ଭବ ।

ବାତାବରଣ କିପରି ବି ହୋଇଥାଉ କିନ୍ତୁ ନିଜର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ମନୋବୃତ୍ତି ବାତାବରଣକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦେଇପାରିବ । ବାୟୁମଣ୍ଡଳ ବିକାରୀ ହୋଇଥିବ । କିନ୍ତୁ ନିଜର ମନୋବୃତ୍ତି ନିର୍ବିକାରୀ ହୋଇଥିବ । ଯେଉଁମାନେ ପତିତମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରିବାବାଲା ଅଟନ୍ତି, ସେମାନେ ପତିତ ବାୟୁମଣ୍ଡଳର ଅଧିନ ହୋଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ମାଷ୍ଟର ପତିତ-ପାବନୀ ହୋଇ ନିଜର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ମନୋବୃତ୍ତି ଦ୍□ାରା ଅପବିତ୍ର ବା ଦୁର୍ବଳ ବାତାବରଣକୁ ସମାପ୍ତ କର, ତା'ର ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ବାତାବରଣ ସୃଷ୍ଟି କର ନାହିଁ । ଦୁର୍ବଳ ବା ପତିତ ବାତାବରଣର ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବା ମଧ୍ୟ ପାପ ଅଟେ ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ଏବେ ଧରଣୀରେ ପରମାତ୍ମ ପରିଚୟର ବୀଜ ବପନ କର ଯାହାଦ୍□ାରା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷତା ହେବ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଈଶାରା **-** ଜ୍□ାଳା ସ୍□ରୂପ ସ୍ଥିତିରେ ରହି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଯୋଗର ଅନୁଭବ କର ।

ଯୋଗ ଅର୍ଥାତ୍ ଶାନ୍ତିର ଶକ୍ତି । ଏହି ଶାନ୍ତିର ଶକ୍ତି ବହୁତ ସହଜରେ ନିଜକୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଥାଏ, ଏହା ଦ୍□ାରା ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଯିବେ ପ୍ରକୃତି ମଧ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଯିବ । ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ତ ମୁଖ ଦ୍□ାରା କୋର୍ସ କରାଇ ଦେଉଛ କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତିକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ପାଇଁ ଶାନ୍ତିର ଶକ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଯୋଗବଳ ହିଁ ଆବଶ୍ୟକ । ଯୋଗ କରିବା ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ୟ ସବୁ ସଂକଳ୍ପ ଶାନ୍ତ ହୋଇଯାଉଛି ଏବଂ ଗୋଟିଏ ହିଁ ସଂକଳ୍ପ ରହୁଛି "ବାବା ଏବଂ ମୁଁ" ଏହାକୁ ହିଁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଯୋଗ କୁହାଯାଉଛି । ବାବାଙ୍କ ସହିତ ମିଳନର ଅନୁଭୂତି ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ସବୁ ସଂକଳ୍ପ ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଉ, ତେବେ କୁହାଯିବ ଜ୍□ାଳା ସ୍□ରୂପ ଯୋଗ, ଯାହା ଦ୍□ାରା ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଥାଏ ।